

בבית המשפט העליון

רע"ב 5622/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: יגאל עמיר

נגד

המשיבים: 1. שירות בתי הסוהר
2. בית סוהר רימונים

בקשת רשות ערעור על פסק דינו בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד בתיק עתא 036156-08-19 שניתנה ביום 22.8.2019 על
ידי כבוד השופטת ה' עובדיה; ובקשת עיכוב ביצוע פסק הדין

בשם המבקש: עו"ד רות מוחבר

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז (השופטת ה' עובדיה) בעת"א 36156-08-19 מיום 22.8.2019, שבגדרו נקבע כי שלילת טובת ההנאה מסוג 'קשר טלפוני' שהוטלה על יגאל עמיר תיוותר בעינה, אך יותר לו לשוחח בטלפון עם עורכת-דינו.

2. יגאל עמיר הוא אסיר בטחוני אשר מרצה עונש של מאסר עולם, בגין הרשעתו ברצח ראש ממשלת ישראל, יצחק רבין ז"ל. ביום 12.8.2019 החליט מפקד כלא רימונים לשלול מעמיר טובת הנאה מסוג קשר טלפוני לתקופה של חודשיים-ימים, לאחר שנודע, כי עמיר קיים שיחה טלפונית מבית הסוהר עם מר יואב אליאסי, ועניין אותו בהקמת תנועה שתביא למשפט חוזר בעניינו. עוד באותו היום, הגיש עמיר השגה על אותה החלטה; וביום 15.8.2019, הגישה עורכת-דינו השגה נוספת על אותו עניין. למחרת, ביום 16.8.2019, עוד בטרם ניתנה החלטה בהשגות שהוגשו, הגיש עמיר עתירה לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, במסגרתה נתבקש בית המשפט "להורות על ביטול ההחלטה

על שלילת שיחות הטלפון של העותר [יגאל עמיר] עם עורכי דינו". בד בבד, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע החלטת שב"ס, כך שיתאפשר לעמיר לשוחח עם עורכי-דינו, עד מתן החלטה בעתירה.

3. ביום 18.8.2019 נדחתה ההשגה על-ידי מפקד מחוז מרכז בשב"ס; וביום 22.8.2019 התקיים דיון בעתירה לפני בית המשפט המחוזי. בתום הדיון ניתן פסק דין הקובע, כי "החלטת שירות בתי הסוהר לפיה נשללת מהעותר טובת הנאה מסוג 'קשר טלפוני' לתקופה שמיום 12.8.2019 ועד 12.10.2019, תעמוד בעינה, בשינוי לפיו גם בתקופה זו לעותר יתאפשר לעשות שימוש בטלפון הציבורי וזאת אך ורק לצורך היוועצות מקצועית עם עורכת דינו".

4. מכאן הבקשה לרשות ערעור שלפני, במסגרתה טוען עמיר כי קביעת בית המשפט המחוזי, לפיה שלילת טובת הנאה מסוג 'קשר טלפוני' – תיוותר על כנה, ניתנה בחוסר סמכות, שכן עתירתו לא התייחסה לשלילת 'קשר טלפוני' בכללותו, אלא אך לשלילת שיחות הטלפון עם עורכת-דינו. משלא נטענו על-ידו טענות במישור זה, לא היה רשאי בית המשפט לדון בעניין ולקבוע אם החלטת שב"ס בעניין חוקית, אם לאו. עוד טוען עמיר לגופם של דברים, כי ההחלטה שנתקבלה בעניינו על-ידי שב"ס היתה שגויה, מאחר והמעשים המיוחסים לו אינם עולים כדי 'הפצת תעמולה בבית הסוהר', כהגדרתה בפקודת נציבות בתי הסוהר 04.64.00 "סדרי בחירות לכנסת – אסירים תושבי ישראל". עוד הוא טוען, כי הענישה שהושתה עליו אינה מידתית, שכן במשך למעלה מ-10 שנים כלל לא נרשמו לחובתו עבירות משמעת, ומשכך לא היה מקום להשית עליו ענישה מכבידה שכזו, בייחוד בשל היותו אסיר השוהה בתנאי הפרדה.

5. בתגובת שב"ס מיום 9.9.2019 נטען, כי יש לדחות את הבקשה על הסף, שכן פסק הדין של בית המשפט המחוזי התייחס אך לשאלת שלילת שיחות טלפון עם עורכת-דינו, ולפיכך נקבע במסגרתו, כי יתר המגבלות שהוטלו על-ידי שב"ס ואשר עליהן לא הלין עמיר בעתירתו – יותרו על כנן. "בנסיבות אלו, בהן הסעד שהתבקש במסגרת עתירת אסיר ניתן למבקש [עמיר], דהיינו, אפשרות לשוחח עם עורכת דינו באמצעות הטלפון הציבורי; ואילו הטענות העיקריות כפי שהן מועלות כעת בבקשת רשות הערעור דנן לא הועלו במסגרת עתירת האסיר וממילא לא התבררו בבית המשפט קמא; עמדת המשיב [שב"ס] היא אין כל הצדקה שבית המשפט הנכבד יידרש אליהן לראשונה". שב"ס מוסיף, כי ביום 27.8.2019 הגיש עמיר עתירה נוספת לבית המשפט המחוזי, ובמסגרתה העלה טענות בנוגע לשלילת טובת הנאה מסוג 'קשר טלפוני' בכללותה, אלא שכבר למחרת הגיש

בקשה למחיקתה. לעמדת שב"ס, דומה כי נכון היה לברר תחילה את אותן טענות במסגרת העתירה שהוגשה, ולא להעלותן לראשונה בגדרה של בקשה זו.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה על נספחיהן, ובחנתי את נימוקיהן, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות על הסף. אמנם, בהחלטת שב"ס מיום 12.8.2019 נקבע, כי ישלל מעמיר קשר טלפוני למשך חודשיים-ימים, אולם העתירה שהגיש לבית המשפט המחוזי התייחסה אך ורק לשאלת שלילת שיחות הטלפון בינו לבין עורכת-דינו. סביב שאלה זו נסוב הדיון בבית המשפט המחוזי, ובה עסק פסק הדין. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשתו של עמיר וקבע, כי שלילת שיחות טלפון עם עורכת דינו – איננה מידתית. אשר ליתר המגבלות, אלו לא נתקפו, ממילא לא נדונו. בצדק ציין אפוא בית המשפט המחוזי, כי הן נותרות על כנן. בנסיבות אלו, בהן בית המשפט המחוזי טרם נתבקש לדון בשאלת עצם סמכותו של שב"ס להטיל מגבלות כאמור (וממילא לא דן בה), אין מקום לדון ולברר את הטענות לגופן במסגרת הבקשה שלפני. ככל ועומד עמיר על טענותיו, יהיה לו יומו בבית המשפט המחוזי.

7. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית על הסף; ממילא מתייתרות הבקשות לעיכוב ביצוע ולקביעת מועד דיון והן נמחקות בזאת.

ניתנה היום, י' באלול התשע"ט (10.9.2019).

ש ו פ ט